

jongens uit die klasse de kennis te onderhouden en hun menigen goeden raad te geven.

Voor het Nederlandsch hadden wij de spelling van Siegenbeek te volgen. Het ligt nu eenmaal in den aard van de Hollanders, dat ieder, die iets beteekent, het noodig vindt er een afzonderlijke spelling op na te houden. De afwijkingen van Bilderdijk en Van Lennep hadden wij natuurlijk te eerbiedigen, maar overigens gold voor ons het stelsel van Siegenbeek. Later hadden wij ons de spelling van het Nederlandsch woordenboek eigen te maken; ik heb toen een duren eed gezworen dat, wat de toekomst ook zou baren, ik getrouw zou blijven aan De Vries en Te Winkel in spijt van alle Kluyvers en Kollewijnen.

In 1848 werd door den Gemeenteraad benoemd als eerste praeceptor in de Fransche taal en letterkunde en in de algemeene geschiedenis de heer dr. E. Piaget. Zwitser van geboorte, was hij reeds vroeg in Holland gekomen om aan het Instituut Noordhey les in het Fransch te geven. Bij zijn optreden aan het Gymnasium vond hij daar een klasse, die reeds een zestal jaren Fransch had geleerd, dus een vruchtbaren bodem om op voort te werken. Met de grootste bekwaamheid en toewijding kweet hij zich van zijn taak en hij had de gave om spoedig den eerbied van alle goede leerlingen te verwerven. Men van studie, wist hij de liefde daarvoor aan zijne leerlingen in te prenten en zeker hebben velen met mij moeten erkennen, dat men nimmer met Piaget in gezelschap was zonder iets van hem te leeren. De belangstelling in zijn leerlingen is hem tot het laatste bijgebleven. Toen ik hem kort voor zijn dood bezocht in zijn geboorteplaats Bayards, waar hij zijn laatste dagen heeft gesleten, vond ik den 93-jarigen grijsaard, hoewel zoo goed als doof en blind, nog even helder van geest als vroeger en vol herinneringen aan den tijd, dien hij in ons midden had doorgebracht.

De curatoren, insignes gravitate viri queis cura scholarum incumbit, vertoonden zich weinig; waarschijnlijk wijdden zij hunne zorg voornamelijk aan klasse A. Een enkele maal ontvingen wij bezoek van een oud heer, die zich voorzag van een lange pijp en na eenige haaltjes insliep.

Had een jongen zich vergrepen, dan werd hij voor cura-